

Rahvusvaheliste bestsellerite autor

KARMA BROWN

SELLEL

HETKEL

Kirjastuselt Ersen ilmunud Karma Browni raamatud:

Tule minuga kaasa

Rasked valikud

Sellel hetkel

Rahvusvaheliste bestsellerite autor

KARMA BROWN

SELLEL
HETKEL

INGLISE KEELEST TÕLKINUD TIINA KANARBIK

ERSEN

Karma Brown
In This Moment
2017

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Marje Mändsalu
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2017 by Karma Brown
© 2017 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M11336517
ISBN 978-9949-82-136-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Emale ja isale - teie ütlesite mulle,
et võin hakkama saada kõigega, kui kõvasti püüan.
Teil oli õigus.

Pidage meeles, et igäühe teguviisist sõltub kõigi saatus.

ALEKSANDER SUUR

1

Ma ärkan ehmatusega, sest kuulen valju prantsatust vastu akent, mis on minu voodipoolses küljes. Ilma et vaataksin, tean, mis juhtus – surnud on veel üks lind, kes ei märganud, et rõduakende ees on klaas, ja tema ärataski mind unest.

Küünitan sõrmeotstega öökapil lebava telefoni poole ja vaatan kella. Seda nähes ajan end istukile ja tirin teki Ryanilt, kes pahaselt mõmiseb. „Ryan. Me peame üles tõusma.“

„Veel viis minutit,“ pomiseb Ryan, selg minu poole, püüdes tekki tagasi õlgadele tirida.

Müksan teda jälle ja võtan tekiotsast kinni. „Tõuse üles. Me jääme hiljaks.“

Ta veeretab end minu poole ja ma hoian telefoni ta nina all. Ryan vannub vaikselt. „Kas sa äratuskella ei pannud helisema?“

„Sa ise ei pannud?“ torisen ma, lükates teki jalgade pealt ära, aga ei tõuse ikka veel üles. Olen justkui tina täis ja vere asemel voolab minus siirup ning mu pea valutab. Ryan on voodist väljas ja juba duši lahti keeranud ning mu mõtted lähevad jälle linnule. Võib-olla sai ta vaid põrutada ja lendas juba minema.

Panen jalad vastumeelselt põrandale ja kõverdan varbaid, et veri käima läheks. Plöksan rōdutule põlema ja vaatan maha. Pagan. Linnu kael on vale nurga all, suled lendlevad tuule käes, aga muidu pole ta väikeses kehas märgata mingit liikumist.

Mõtlen, kuidas oleks kõige parem sellest vabaneda, et Audreyt mitte ärritada. Pärast viimast korda, kui lind kaela murdis – see oli erekollane vint, kelle Audrey mattis meie hortensiate alla –, keeldus Ryan laskmast tal kogu maja aknaid sisse seebitada. Niisiis valmistas ta klaasile panemiseks geelkiled, tänu internetile ja kakskümmend dollarit maksnud želatiinile ning otsusele päästa iga viimasegi ümbruskonna lind. Mõtlen kleepuvatele kiledele, mis on mu öökapi sahtlis ja jäävad kinni kõige külge, mille olen sinna unustanud, ning sosistan linnule vabanduse.

Süütunne saab minust võitu, hakkab juba kilesid võtma, et neid üles panna, kui kohvimasin allkorrusel piiksub. Äkilise selgusega taipan, mida ma veel teha unustasin. Torman trepist alla ja oigan kööki jõudes. Kohvimasinat ümbritsevad must vedelik ja kohvipaks, mis voolavad üle kõögileti ääre põrandale. *Mis pagana päev see on?*

Olen neljakäpukil ja pühin kokku kohvipaksu, kui kööki astub Ryan, kes topib särki püksi ning näeb välja värskelt ja hästi puhunud, eriti minuga võrreldes – olen pidžaamas, sassis krunn kuklas. „Mis juhtus?“

„Ma unustasin kannu tühjendada, enne kui õhtul taimeri peale panin,“ ütlen.

Ryan astub lähemale ja avab külmkapi ukse. „Pole sinu meele.“

Peatun keset põranda küürimist ja heidan talle pilgu, et rohkem pole vaja öelda. Ta tõstab käed ja naeratab mulle, mis teeb raskeks olla jätkuvalt ärritunud.

„Oh, ja meie rōdul on üks surnud lind.“

„Need Audrey kiled vist ei aita?“ küsib ta.

„Võivad aidata. Kui ma need üles panen.“ Kortsutan kulmu ja ta naerab. Ütlen endale, et pean meeles pidama täna pärast tööd kiled aknale panna. Seejärel aevastan kiiresti kolm korda ja taipan, et kurk on valus.

Ryan heidab mulle pilgu, hoides külmkapi ust lahti ja apelsinimahla käes. „Hakkad haigeks jääma?“

„Allergia.“ Tõusen ja väänan kohvise lapi kraanikaussi.

Ta võtab apelsinimahlale lisaks munakarbi ja tõukab ukse puusaga kinni. Pannud munad pliidi kõrvale letile, katsub ta mu otsaesist. „Meg, sa oled haige,“ ütleb ta. Seejärel suudleb ta mind huultele.

„Ryan!“ vehin ma teda nõrgalt küünarnukiga eemale. „Nüüd jääd sina haigeks.“

„Ma mõtlesin, et see on allergia?“ Ta muigab, haarab riulilt panni ja süütab pliidi ning gaasileek lahvatab põlema. „Võib-olla peaksid vaba päeva võtma. Jooma kuuma vett sidruniga. Arsti käsk.“ Ühe käega lööb ta muna pannile ja viskab koored kraanikaussi, enne kui kordab seda teise munaga, jättes köögiletile paksu munavalge juti. Ryan on hea kokk, aga ta pole kunagi õppinud enda järelt koristama ja kuidagi on läinud nii, et mina teen mõlemat. Ma ohkan, tõmban köögirätiga üle leti, et munavalge ära pühkida, panen vee jooksmas ja lasen munakoored prügipurustajasse, kuni need on peenestunud.

Täidan kohvimasina uuesti veega ja kujutlen, kuidas ma poen tagasi voodisse, vahin filme, kui tahan, ja joon kruuside kaupa teed meega, ning seejärel kujutan ette oma kalendrit. Võiksin voodis tegelda kokkulepete ja uute kinnisvarapakkumiste turundusplaani dega, aga kõik muu – kaasa arvatud tänased neli esitlust – nõuab, et paneksin riidesse ning läheksin kohale.

„Ma tahaksin küll,“ ütlen, „aga majad ei esitle end ise.“

„Tore, muidu poleks sul tööd,“ ütleb Ryan, valades munadele ohtralt teravat kastet. „Aga kui lükkaksid oma esitlusi veidi edasi? Läheksid hiljem.“ ...